

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om naturfredning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 71) findes i tidenden sp. 2034, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2657).

Der var stillet 30 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Kjær Rasmussen og Sigsgaard:*

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 22 i udvalgets
betænkning.

1) I den ved ændringsforslag nr. 22 foreslåede affattelse af § 55 udgår i *stk. 2* „på 5 ha eller derover“.

2) I den ved ændringsforslag nr. 22 foreslåede affattelse af § 55 udgår i *stk. 3* nr. 2. Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 2 og 3.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under et.

Kampmann: Det lovforslag, vi i dag har til anden behandling efter et omfattende og vel ledet udvalgsarbejde, er egentlig den tredje version af regeringens naturfredningsforslag. Sidste år før folketingets sommerferie fremkom regeringen med første version, som var en tro kopi af naturfredningskommissionens forslag. Dette ændredes ved nyfremsettelsen sidste efterår, og tredje version fremkommer nu med de ændringsforslag, der er nummereret nr. 20, 22 og 24. Alle regeringens ændringsforslag er præget af en ganske klar tendens, gående ud på at begrænse den almindelige befolknings

frie adgang til skov, strand og udyrkede arealer.

Socialdemokratiet fremhævede ved første behandling af forslaget til naturfredningslov, at man under udvalgsarbejdet især ville sætte ind på følgende 4 områder: for det første en udvidet adgang til strand, skov og udyrkede arealer, for det andet en effektiv beskyttelse af det åbne land mod hæmningsløst og planløst byggeri, for det tredje en administrativ forenkling af naturfredningslovgivningen og forvaltningen heraf både på centralt hold og på lokalt hold, og for det fjerde initiativer til en effektiv bekæmpelse af forureningen af naturen.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at der under størstedelen af udvalgsarbejdet absolut ikke var lydhørhed for løsningen af disse 4 kardinalpunkter for socialdemokratiet. Spørgsmålet om bekæmpelsen af forureningen af naturen havde VKR-partierne kun ganske uforpligtende bemærkninger tilovers for. Man fandt ikke, det hørte hjemme under naturfredningslovgivningen. Når man ser, hvilke initiativer der er taget i andre lande først og fremmest i Sverige, når man ser det initiativ, der nu er udfoldet af Naturfredningsforeningen, og når man ser, hvilket betydeligt antal henvendelser der er kommet til Naturfredningsforeningen om forureninger, må det nok siges, at det er forkert ikke at betragte disse to ting sammen. Der er ikke meget formål i, at vi på enhver måde forsøger at åbne adgangen til naturen, hvis naturen forurenes så kraftigt, at der ikke er nogen grund til at færdes i den.

Det blev afgørende for socialdemokratiet at søge gennemført det væsentligste af disse synspunkter, og det var et initiativ til bekæmpelsen af forureningen af naturen. Der er jo af samtlige partier her i folketinget blevet talt og talt meget om forureningsproblemet, ja, visse partier har endog holdt omfattende konferencer om, hvorledes man skulle bekæmpe forureningen, men der er ikke sket mere end disse ord, der er ikke sket mere end dette antal konferencer.

For socialdemokratiet er forureningsproblemet todelt. Det er for det første et organisatorisk problem, og for det andet et finansielt problem, og i virkeligheden hænger de to problemer nøje sammen.